

Rättegången af domedagsprofeten Anders Berggren mot frälsningsarméns soldat...

Berggren, Anders

27 B f c Br. 1883



National Library
of Sweden

Rätttegången af domedagsprofeten

Anders Berggren

mot frälsningsarméens soldat-jungfru

Maria Gran

samt huru Jesus vill freden skall upprättas i tiden och kriget förgöras i hela världen.

Äfven huru det arfvot skall utfodras som vi ega efter våra stamförelldrar som Gud oskyldigt ifrån Paradiset utdref 9:de dagen efter han dem skapat hade.

“Till Stockholms välloft. rådhusrätt!

Efter Jesu befallning måste jag ödmjukast anhålla om stämning å jungfrun och soldaten vid Frälsningsarmén, Maria Gran, med yrkande, att hon måtte åläggas att sig häröfver utlåta, förklara och genmäla -- först, om verdens frälsning skall ske med en armé, befäl, major, kapten, fanjunkare och soldater.

Är det af Gud förordnad och skrifvet i vår bibel? Nej, visst icke; men Jesus säger, att de äro komne till ett tecken till hans ankomst och tidens ända: Math. 24. Här finns ingen människomakt gifvet att frälsa någon, utan Guds son, som måst hänga på ett kors i 9 timmar och pinas och dö, för alla människors frälsnings skuld; som skall ske då han återkommer vid tidens slut. Och för den skuld har Gud låtit skrifva Lifsens bok, hvarpå all frälsning beror: Uppenb. 20: 12—15. Denna nämnda qvinna hade för en tid sedan fått af Gud sanningens anda, att hon kunde begripa, att ingen annan frälsning kan ske, utan igenom Jesus och nämnde bok, samt att det är rätta frälsningen Gud förordnat hafver. Men hon är så vacklande i sin tro och villrådlig; hon vill icke gå ifrån arméns falska lära och blifva hos Jesus, tro och lyda honom och ingen annan; derföre nödgas jag kalla henne för rätta, att afgifva sin afsigt och bestämmelse. -- Jag har förut upplyst armén om deras villfarelse, att det är för Gud en galenskap, hvilket en sann kristen med sundt förnuft måste kunna förstå och begripa. De fördömer människor, att som-



lige blifver vansinte, hvilket Jesus förbjudit, som säger: dömer icke, att I icke skolen dömda varda. Derfor vill Gud det skall om intet göras, 1 Corint. 1: 19. Paulus säger, att anden förklarar: uti yttersta tiden skola somliga falla från tron och hålla sig till bedrägliga andar och djefalärdom: Pauli 1 bref till Timoteum 4 kap. Äfven säger han, att i yttersta dagarna tillstundar farliga tider; här skall komma bedrägliga andar, som förföra och varda förförde, Pauli 2 bref till Timoteum 2 kap. Jesus varnar alla från de falske profeter, Math. 7: 15. Vidare torde jag få framhålla vid rätten.

Trångsund den 6 Juni 1883.

Anders Berggren,

utgivare af Lifsens bok och f. d. bryggare.“

Till Kongl. maj:t och rikets högädlä Svea Hofrätt!

Öfver Rådhusrättens fjerde afdelnings domsbeslut den 23 juni, måste jag härmed ödmjukt mig besvära och öfverklaga. Till samma dag hade jag utverkat stämning å soldaten vid frälsningsarmén, Maria Gran, i välmening att få henne på den rätta vägen: ifrån döden till lifvet, ifrån mörkret till ljuset, ifrån satans makt till Gud. Jag har varit bekant med nämnda qvinna en tid och hon har förklarat och förstätt, att Jesus med Lifsens bok, är det rätta frälsningsmedlet Gud förordnat hafver. Men nu har djefvulen åter fått henne i sin snara och förbannade ulfvaklor, för att få henne med sig till sällskap uti den brinnande sjön som skall blifva vid tidens slut, Uppenb. 20: 10. Att frälsningsarmén äro falska profeter är inget tvifvel underkastat, emedan de gå ifrån Jesu lära, tror icke det skall tillgå såsom han sagt hafver. De tror icke att någon blifver frälst utan de som äro inskrifna uti deras frälsningsbok. De kasserar och ogillar det frälsnings-sätt Gud genom sonen beslutat hafver. De vilja göra Jesus till en nolla och all skrift om intet. Svaranden kunde icke vid rätten förevisa något ställe af den heliga skrift, att verdens frälsning skall ske med en armé, befäl och underlydande soldater. Ty det är af satan, bedragaren, ingifvit alla som tro och lyssna till deras fantasi och för Gud en förargelseväckande galenskap. De gå ifrån sanningen och vända sig till fabler, när Jesus skall komma och döma lefvande och döda, säger Paulus uti sitt andra bref till Timoteum 4 kap. Men frälsningsarmén tror icke hvarken Jesus eller Johannes, Paulus eller Matheus, utan sina egna funder, därför säger Jesus: de tjena mig fåfängt, lärande den lärdom, som är af människobud och därför äro de blinda ledare, och då en blind leder en blind falla båda i gropen, i helvetets grop och den brinnande sjön. Derfor säger Jesus: Låt fara dem,



deras lärdom skall uppräckas med rötterna och försvinna, Math. 15: 9—14. Ty det är skrivvet: de som icke tror och lyder sonen får icke se lifvet, utan Guds vrede blifver öfver honom, Johannes 3: 36. Gud hafver tillsatt och förordnat domare att i sitt ställe döma och afgöra tvistefrågor menniskor emellan på jorden och embetet de föra är Guds och de kallas Guds befallningsmän, alltså böra de vara rättvisa som Gud sjelf och icke fälla vrånga eller vanlösa domsbeslut till förargelses väckande och komma under Guds vrede som dem tillsatt hafver, och får en ända med förskräckelse. Ty hvad skola vi med rätter och domare om icke den rättsökande får tillgodonjuta den rätt honom tillhör, eller hvad skola vi med Jesu lära om icke den skall vara trodd och efterlevad, eller hvarför skulle Jesus vara till om icke han får komma och frälsa och förlossa Guds folk, från döden till lifvet och från det tråldomsok som tryckt menniskoslägtet från tidens första morgon. Gud vill att alla skola frälste blifva och till sanningens kunskap komma, icke vill han någon syndares död, utan att han sig omvänder och bättrar, tror och lever såsom Jesus gör, ty han vill komma och hålla bröllop, och det kan icke ske med döda menniskor, ty Gud är icke de dödas Gud utan de som lefvande äro, Math. 22. Och det måste vara rätt att Jesu ord skola vara trodde, det måste vara rätt att han varnar alla för de falska profeter och den brinnande sjön som de rädde otrogna, lögnaktiga deras del blifver, Uppenb. 21: 8. Här finns många falska profeter, baptister, mormoner, Valdenströmmare och metodister, de hafva något stöd af bibeln men frälsningsarmén inget. Men nu om alla desse kunde afstå från djefvulen, bedragaren i tiden och hålla sig vid Jesu rena och klara lära samt låta hans och sanningens anda leda sig uti all sanning, då skall ingen komma i den brinnande sjön utan bedragaren sjelf. Derföre hemställer jag till Kongl. Hofrättens pröfning och bedömande om icke bättre och rättast är att tro och lyda Jesus och derföre blifva hans vän och bröllopgäst, samt få gå med in i salen innan dörren stänges, Math. 25: 10 och derföre öfvergifva allt det som djefvulen tillhör och komma i det nya Jerusalem som skall komma från himlen och Gudi såsom en väl prydd brud till sin man och de skola vara Guds folk och han skall aftorka alla tårar af deras ögon och ingen död skall sedan vara icke heller gråt, Uppenb. 21: 3.

Jag hoppas att vinna bifall hos Kongl. Hofrätten till min rättvisa begäran. Trångsund den 28 Juni 1883.

Anders Berggren,

utgifvare af Lifsens bok och f. d. bryggare.

Jesus vill att alla falska läror skola försvinna, samt göra alla till, ett emedan här finns icke mer än en Gud, frälsare

och saliggörare och kan icke blifva mer än ett Guds rike, derföre vill han alla skola vara ett fårahus och en herde och de skola lyda Jesus och höra hans röst, som skrifvit är, Johannes 10: 16.

Och för den skuld vill Jesus lära huru freden skall upp-rättas i tiden och kriget förgöras i hela världen.

Alltså efter hans befallning vill jag skrifva till alla Sveriges beväringssynglingar och alla som under krigsfanan tecknade äro.

Om det skulle hända att konungen utfordrar eder i krig, så gå för Guds skull icke, utan svaren alla med en och en med alla, att vi kunna icke, böra icke gå i krig; ty Gud hafver förbjudit dråp och vi måste mer lyda Gud än människor och det är skrifvit att ingen mandråpare får inkomma i Guds rike, Uppb. 21: 8. Derföre anhålla vi alla i underdånig vördnad att blifva straffade efter krigslagen, om vi skola arkebuseras eller halshuggas gör oss lika, endast vi få dö hemma, att våra ben få hvila hos våra fäders stoft att föräldrar och anhörige må plantera en blomma på vår graf och vattna den med kärlekens och saknadens tårar och vi hvila i Guds beskydd och våld till uppståndelsetiden kommer, då vi få emottaga det arfvet, och riket oss beredt är. Men gå vi i krig måste vi prässas och plågas med hunger och törst o. s. v., samt förlora armar och ben i slaget, och halfdöda vråkas ned i en jordgrop och sedan aldrig blifva Gud tillhörig, utan djefvulens rof för evigt.

Den som vill vara frälst och rättfärdig vid Jesu Kristi tillkommelsedag, han skall kläda den nakne, gifva den hungerige mat, herbergera den husbehöfvande, besöka den sjuke, och de som i häktelse komne äro; älska Gud och nästan som sig sjelf, så är Jesu bud och vilja, derför säger han: det I icke gjort en af mina, det hafven I icke gjort mig och derföre skolen I gå i evig pina, Math. 25.

Alla menniskor äro vår nästa, så väl de som afsomnade äro som de här lefva, Judas, Pilatus och alla satan begagnade till redskap, då Jesus måste korsfästas. Derföre är satan ålagd i Lifsens bok att återlemna och skaffa dem fram till Kristi domstol, ty Jesus bad för dem: Fader förlåt dem, ty de veta icke hvad de göra. Nu är frälsningsarmén och flera vreda på mig för det att sanningen kommer i dagen, men det är icke jag som talar utan Gud och Jesus, ty han säger han skall taga af mitt och förkunna eder, Johannes 16: 14. Och Gud säger jag skall gifva min ord i hans mun han skall tala allt det jag bjuda vill. Således är det Gud sjelf som talar, 5 Moseb. 18: 18.